

Урок 9

Примирення і надія

I. Вступ:

- Вітаю вас, брати і сестри, на уроці СШ. Ми продовжуємо досліджувати Послання апостола Павла до колосян.

Питання 1: *Яка назва сьогоднішнього уроку?*

Примирення і надія

Питання 2: *Прочитаємо Пам'ятковий вірш: 2 Кор. 5:21.*

- Щоб ми **в** Ньому стали Божою праведністю. Таке враження, що Павло не може жити без цього виразу: **В** Ньому... **У** Христі...

Питання 3: *Ви знаєте, скільки разів цей вислів зустрічається в його творах?*

- **164** рази (КАСД. Т. 12. С. 210)! На попередніх уроках СШ ми багато говорили про широке богословське значення цього виразу.

- **У Христі**... означає, що ми вкриті Його праведністю настільки, що Отець, дивлячись на нас, бачить досконалість Свого Сина, а не наші прогріхи.

- «До уваги береться Христовий характер, а не ваш, і Бог приймає вас такими, ніби ви ніколи не грішили» (ДДХ, 62).

Питання 4: *А що практично для нас означає вираз «**у Христі**»?*

- «Ця фраза, або її еквівалент... вказує на особисті взаємовідносини з Христом» (КАСД. Т. 12. С. 210).

Питання 5: *Чи ми зауважуємо, як сьогодні все частіше й частіше лунає на уроках СШ і в проповідях тема взаємин з Христом?*

- І не дивно, адже все наше духовне життя, а особливо готовність до Другого приходу нашого Господа, формується *стосунками з Живим Христом*.

II. Основна частина

- Попередній урок ми завершили ілюстрацією на обкладинці Посібника СШ. І говорили, що це було глобальне, космічне примирення Землі й Неба.

- Воно стало можливим завдяки *повноті* Ісуса, як Сина Божого й Сина Людського.

- Сьогодні ми поговоримо про примирення на *індивідуальному, особистому* рівні. Воно також звершується через спасенні взаємини із розп'ятим Христом.

Додатки до рубрики: Непримиренні в лукавих ділах (неділя)

Питання 1: Читаємо: Колос. 1:21.

- О, скільки негативу було колись в колосянах! Апостол дає три характеристики їхнього колишнього життя:

- відчужені,
- вороги думкою,
- злі учинки...

Питання 2: Чому Павло розставив ці якості саме в такому порядку?

- Це прогресія деградації... Все починається з відчуження. Відчужуватися означає припинити близькі стосунки, ставати далеким, чужим (СУМ)...

- Відчуження – це антонім (слово протилежного значення) *близьким стосункам*.

Питання 3: Скажіть, це Бог відчужився від колосян? А хто відчужив Адама від Бога? Бут. 3:8, 9

– Адаме, де ти? – гукає Господь, ходячи по раю... Чому Я тебе не знайшов на умовленому місці наших зустрічей?

- Якби того самого дня Господь не почав його шукати, що було б? Прогресія відступництва швидко потягла б Адама по накату донизу...

- Ось чому Господь шукає... Його пошуки – це зцілення *відчуження*.

Питання 4: Хто найбільше зацікавлений у нашому відчуженні від Бога?

Коли ми щось робимо недобре, які думки виникають у нас?

- Ну, вже на цей раз Господь тебе точно не пробачить! Це навіювання сатани.

Питання 5: А що говорить Господь? Єрем. 3:22 (1 ч.). Який урок викладає нам, батькам, Небесний Отець?

- Відчуженість, відсторонення, дистанціювання батьків від дітей особливо небезпечно!

Питання 6: Ми можемо навести приклад відчуження батька від сина, котре призвело до трагедії? 2Сам. 14:23, 24, 28

- Прочитаємо вдома подробиці, як Давид відчужив від себе Авесалома, і чим це закінчилося.

- Ось чому апостол Павло пише: *Гнівайтесь, та не грішіть, – сонце нехай не заходить у вашому гніві* (Ефес. 4:26).

Питання 7: *На якому етапі ворожнечі з Богом були колосяни?*

- Вони вже пройшли етап *відчуження*. Пройшли і *ворожість* думок... Це стан майже допотопного світу!

- *Весь нахил думки серця – тільки зло повсякденно* (Бут. 6:5)! Вони дійшли до *злих учинків*...

- І це також стан допотопних людей! *Кожне бо тіло зіснувало дорогу свою [тобто вчинки]* (Бут. 6:12)...

- Але Бог не знищив колосян! Він примирив їх із Собою...

Питання 8: *Як же Господу вдалося примирити зі Собою, Препрославленим Святістю, украй зіснутих людей? Колос. 1:22 (І ч.) (CUV)*

- «Голгофський хрест усунув *ворожість*, змінив плін їхніх *думок* і перетворив їх на *подобу Христа*» (КАСД, [194]). Яка всемогутня сила смерті Божого Сина!

- Нас дивує в цьому тексті вислів «смертю тіла Своєї плоті»...

Питання 9: *Для чого Павло використовує слово «тіло», і ще й «плоть»?*

- Це два різних давньогрецьких слова: *сома – тіло, живий організм; саркс – плоть, м'ясо, плоть і кров*...

- Як бачимо, дані слова близькі за значенням, але не синоніми. Найкраще цей вираз перекласти так: *Примирив смертю тіла із плоті і крові* (ІПБ).

- Таким особливим, навмисним уточненням апостол Павло протистоїть єресі, котра навчала, що Христос *не міг мати людського тіла*.

- Бо тіло людське гріховне і не могло стати частиною Святого Бога (див. там же). Павло уточнює, що Христове *тіло* було із реальних *плоті та крові*.

- Ісус узяв на Себе *упалу* людську природу із *плоті і крові*, з її *немоцями*. Але не з її *гріховністю* (див. КАСД.Т. 12. С. 155).

Питання 10: *Подивіться, ким були колосяни, а ким вони стали!*

Вірш 22 (ІІ ч.) (CUV)

- *Відчужені* *святі,*

- *вороги думкою* *непорочні,*

- *злі учинки* *неповинні*...

Питання 11: *Як ставиться сатана до таких змін у своїх колишніх в'язнях?*
Зах. 3:1, 2 (І ч.)

- Сатана – не може витримати такої втрати своїх бранців! Він протестує проти примирення грішників із Богом!

Питання 12: *А які контраргументи на їх захист висуває Христос?*

- «Обвинувач наших братів замовкає, коли Господь забороняє йому й указує, що святі зодягнуті **у праведність Христа**» (КАСД, [195]).

- Ось, що означає **у Христі!**

Додатки до рубрики: «Якщо лише перебуваєте у вірі» (понеділок)

- Але Павло на цьому не зупиняється...

Питання 1: *До чого далі він закликає колосян у вірші 23? Цю думку він конкретизує у віршах Колос. 2:5, 6.*

- Вірш 5 малює гарну картину: громада віруючих в Колосах упорядкована, тверда у вірі в Христа...

Питання 2: *То чи не зайве Павлове побажання, дане віруючим у вірші 6?*

- Тут дуже доречні наступні слова: *Хто думає, ніби стоїть він, нехай стережеться, щоб не впасти* (1Кор. 10:12)!

- «Усупереч поширеній думці, що спасенний одного разу, спасенний назавжди, Павло викладає зовсім інші принципи» (Посібник, 116).

Питання 3: *Отож, який головний принцип нашої духовної безпеки?*
Вірш 6 (ІІ ч.)

- Так і **в Ньому ходить...** Це той самий принцип, котрий Павло проголошує 164 рази в своїх листах: **у Христі!**

- В стародавньому Ізраїлі були виділені 6 міст-сховищ, куди міг втекти неумисний убивця від месника – кровного родича загиблого.

- Бідака був у повній безпеці лише в межах цього міста. Ні на одну мить він не міг вийти за спасенні стіни міста-сховища. Там на нього чатувала смерть...

Питання 4: *Хто є сьогодні для нас рятівним «містом-сховищем»?*

- Христос... **у Христі** – ось наша безпека. «Ця фраза... вказує на особисті взаємовідносини з Христом» (КАСД. Т. 12. С. 210).

- Ось чому сьогодні ми так часто чуємо й говоримо про особисті, міцні, найближчі взаємини з Господом.

- Протягом дня, частіше запитуймо: *Ісусе, я в Тобі? Я не покинув свій безпечний притулок? Між мною і Тобою немає бар'єрів?*

Додатки до рубрики: Вічний план Бога (вівторок)

Питання 1: Прочитаємо Колос. 1:24, 25. Що це були за страждання?

- Нагадаємо, що апостол Павло в Римі був під домашнім арештом. Це означає, що він був прикутий до елітного римського солдата.

- Ось, як таку ситуацію описує інший мученик, Ігнатій: Солдати поводитися, «як дикі звірі...котрі ставали тільки гіршими, коли до них добре ставилися» (Посібник, 7).

Питання 2: Які ще особливі духовні страждання терпів Павло у час свого ув'язнення?

- Це були муки вимушеної бездіяльності... Згадаємо, як вплинула подібна ситуація на Івана Хрестителя...

- «Замість вільного повітря пустелі й великих натовпів, які дивувалися його словам, тепер його оточували мури підземелля... Життя Івана було сповнене активної праці, тому морок і бездіяльність тюремного життя лягли на нього важким тягарем» (БВ, [213]).

Питання 3: Чому ж апостол Павло радів у таких обставинах? Филп. 3:10

- *Пізнати... участь у муках Його...* Павло пізнав цю участь... «З усіх дарів, які Небеса можуть послати людям, участь із Христом у Його стражданнях – це вияв найбільшого довір'я та найвищої честі» (БВ, [224]).

Питання 4: Що приносило особливу радість апостолу в римському ув'язненні?

- Тут він написав декілька Послань: до филипчан, до колосян, до ефесян та до Филимона.

- В ці останні роки свого життя він написав ще Перше Послання до Тимофія, Послання до Тита, ймовірно і Послання до євреїв.

- А під час останнього ув'язнення Павло написав Друге Послання до Тимофія. Це безсмертні слова Божого пророка, котрі промовляють і після його смерті...

Питання 5: *На противагу фальшивим вчителям, котрі «побігли, коли їх ніхто не посилав», яким статусом володів Павло? Вірш 25 (CUV)*

- Служитель Церкви, котра є тілом Христовим; служитель за Божим дорученням. Як авторитетно! Це Павлове апостольське посвідчення.

Додатки до рубрики: Божу таємницю відкрито (середа)

Питання 1: *І що було центром його служіння, як проповідника? Читаємо вірш 26, 27. Коли була задумана ця Божя таємниця? 1Петра 1:20*

- Ця таємниця була задумана ще перед заснуванням світу, її бажають осягнути й Ангели (див. 1Петра 1:10-12).

Питання 2: *Чому вона була захована? Чому лише в апостольські часи вона була відкрита?*

- У Господа була точно визначена повнота часу, коли мала відкритися ця відвічна таємниця...

- Людство мало дозріти до її розуміння...

Питання 3: *А чи розумів цю таємницю Люцифер?*

- «Сатана добре знав, яке становище посідав на Небесах Христос як Улюблений Отця. Те, що Божий Син мав прийти на Землю як людина, сповнювало сатану подивом і поганим передчуттям. Він не міг збагнути таємницю цієї великої Жертви. Його егоїстична душа не могла зрозуміти такої любові до ошуканого людського роду» (БВ, [115]).

- Навіть такий інтелект не міг збагнути таємницю Викуплення...

Питання 4: *Чи ми помічаємо, яким потоком і сьогодні на нас спливає нове світло? Які нові таємниці відкриває Господь Своему народові...*

- Ми іноді дивуємося: Давно читали цю істину, не раз говорили про неї, але раптом відкривається якась її унікальна, невідома дотепер грань...

- І ми запитуємо: *Як ми могли раніше не бачити цього?* Це особливість Божої Істини.

- «Істини Викуплення здатні до постійного розвитку й розширення. Будучи старими, вони завжди нові, постійно відкриваючи шукачеві істини дедалі більшу славу та могутнішу силу....

- Істина, дарована у Христі і через Христа – незмірна. Дослідник Писання вивчає ніби джерело, котре *поглиблюється й розширюється* в міру того, як він вдивляється в його глибини....

- Коли ми будемо досліджувати Слово Боже в покорі серця, нам буде відкриватися *велична тема Викуплення...*

- Її яскравість, висота й глибина *постійно зростатимуть* в міру того, як ми прагнемо збагнути її» (НУХ, [127], [128]).

Питання 5: *У чому ж полягає «таємниця, захована від віків»? Ось її два аспекта: Ефес. 1:9, 10; 3:4-6*

- Це таємниця Христового Викуплення, котра стане доступною кожній людині, *особливо язичникам.*

- Через життя, смерть і воскресіння Христа цю таємницю було відкрито.

Питання 6: *Як стисло можна сформулювати весь зміст цієї таємниці? Колос. 27 (П ч.), 28 (П ч.)*

- Ось два аспекти Божої таємниці:

***Христос у мені,
Я у Христі.***

- А це і є найближчі стосунки між Богом і людиною, на чому ми постійно наголошуємо. Писання називає такий стан: *Причастя до Божого Єства.*

- Саме це – кінцева мета цілого Плану спасіння.

Додатки до рубрики: Сила Євангелія (четвер)

- Це весь зміст Євангелія... Це та вістка, котру так ревно проголошував апостол Павло.

Питання 1: *Читаємо вірш 28.*

- *Переконати, навчити, зробити досконалою... Ніякого тиску, суперечок, непорозумінь...*

Питання 2: *Ми помітили, який вираз повторюється тричі в цьому тексті? – «Кожну людину»... У чому його важливість?*

1) Спасіння приймається кожним індивідуально... Не народом, не Церквою, не громадою, а кожним зокрема.

2) Немає винятків... Незалежно ні від чого будь-яка людина запрошується до спасіння.

Питання 3: Саме в цьому Павло бачив мету свого життя й праці. Вірш 29

- Подивіться, брати і сестри, які сильні вражаючі вирази вживає Павло, щоб змалювати своє служіння:

- *агонідзоменос* – від слова *агонія*...
- *енергеян енерговменен* – *енергія в «квадраті»!*
- *дюнамей* – звідси слово *динаміт!*

III. Закінчення:

- А від нас з вами очікується так мало: **У Христі**... – близькі стосунки з Ісусом. Початок котрих – *первоплід нашого часу* – ранкова година, присвячена Йому...

Питання: Ми готові на таку «жертву» (в лапках) порівняно з жертвою Павла? А якщо порівняти з Жертвою Христа?

- Його, Препрославленого Святістю Бог учинив гріхом, – говорить Пам'ятковий вірш.

- З найвищої точки Всесвіту Він зійшов до найнижчої точки гесни вогненної...

Подумаймо ж про Того, Хто від грішників перетерпів таку наругу над Собою, щоб ми не знемоглися та не ослабли нашими душами. Бо ми ще не змагалися до крові, воюючи з гріхом (див. Євр. 12:3, 4. CUV).